Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta
StV@eduskunta.fi

Viite Sosiaali- ja terveysvaliokunnan kuulemis- ja asiantuntijalausuntopyyntö

Asia HE 226/2021 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tartuntatautilain väliaikaisesta muuttamisesta ja liikenteen palveluista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Etelä-Suomen aluehallintoviraston lausunto

Esityksen tausta ja tavoitteet

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tartuntatautilakia siten, että vuoden 2021 loppuun saakka voimassa olevia tartuntatautilain covid-19-epidemiaan liittyvien väliaikaisten säännösten voimassaoloa jatkettaisiin 30.6.2022 saakka. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2022.

Esityksessä ehdotetaan, että tartuntatautilain 16 a – g §:n, 4 a luvun, 58 a – k §:n, 59 a – e §:n, 79 §:n 3 momentin, 87 a §:n, 89 a §:n ja 91 §:n voimassaoloa jatketaan pienin muutoksin. Lisäksi ehdotetaan, että 16 c §:stä poistetaan 2 momentti ja tartuntatautilakiin lisätään uusi väliaikainen 58 l §.

Tartuntatautilain väliaikaisesti voimassa olevien säännösten tavoitteena on esityksen mukaan ollut torjua pääasiassa pisaratartuntana leviävän SARS-CoV-2-viruksen aiheuttamia covid-19-tartuntoja testauksen ja tartunnanjäljityksen avulla, hygieniatoimin sekä lähikontakteja välttämällä. Säädöksillä on voitu estää ulkomaista alkuperää olevien covid-19-tartuntojen leviämistä Suomeen, tehostaa covid-19-tartuntaketjujen katkaisua tietojärjestelmän avulla, varmistaa hygieniatoimien toteutuminen ravitsemisliikkeissä ja muussa toiminnassa, rajoittaa asiakas- ja osallistujamääriä sekä edellyttää asiakkailta EU:n digitaalista koronatodistusta.

Esityksen taustalla on erityisesti tavoite suojata perustuslaillista oikeutta terveyteen ja elämään ehkäisemällä covid-19-tartuntoja, edistämällä väestön terveyttä sekä turvaamalla jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön. Samalla tavoitteena on mahdollistaa palvelujen terveysturvallinen käyttö ja siten edistää elinkeinovapautta ja sivistyksellisiä oikeuksia. Esitys toteuttaa myös perustuslaillisen oikeuden jokaiselle riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin.

Sääntelyn yhtenä tavoitteena on vähentää Suomen rajat ylittävän liikenteen kautta leviäviä covid-19-tartuntoja sekä ehkäistä uusien covid-19- virusmuunnosten leviämistä Suomeen.

Ravitsemisliikkeiden toiminnan väliaikaista rajoittamista ja valvontaa koskevien säännösten keskeinen tarkoitus on vahvistaa paikallisten ja alueellisten viranomaisten mahdollisuuksia ennakoivalla ja nopealla tavalla ryhtyä koronaviruksen leviämisen estämiseksi välttämättömiin ja oikeasuhtaisiin toimiin.

Esityksen tavoitteena on mahdollistaa EU:n digitaalisen koronatodistuksen kansallisen käytön jatkaminen tietyissä vapaa-ajan toiminnoissa vaihtoehtona voimassa oleville viranomaispäätöksen asetetuille velvoitteille ja rajoituksille.

Valvontaa ja virka-apua koskevien säännösten tavoitteena on varmistaa säännösten tehokas toimeenpano.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto (jatkossa myös aluehallintovirasto) pitää yleisesti tärkeänä sitä, että tartuntatautilain väliaikaisten säännösten voimassaoloa jatketaan kesäkuun 2022 loppuun asti. Tartuntatautilain 58 §:n mukaisilla kokoontumisrajoituksilla ja tilojen sulkemista koskevilla päätöksillä ei ole mahdollista riittävällä tavalla ehkäistä epidemian leviämistä, jos epidemiatilanne vaikeutuu.

Tartuntatautilain 16 a – 16 g §

Tartuntatautilain terveysturvalliseen maahantuloon liittyvien 16 a – 16 b § sekä 16 d – 16 f § ehdotetaan jatkettavaksi sellaisina kuin ne ovat tällä hetkellä voimassa. 16 c §:n osalta ehdotetaan jatkettavaksi 1 momenttia, mutta ei 2 momenttia, jonka mukaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, velvollisuus esittää todistus ja osallistua testiin ei koske henkilöä, joka on viimeisen 14 vuorokauden aikana ennen Suomeen saapumistaan oleskellut vain sellaisessa maassa tai sellaisella alueella, jossa covid-19-taudin ilmaantuvuus tai muuntuneen viruksen yleisyys ei aiheuta suhteessa Suomen covid-19-taudin ilmaantuvuuteen tai muuntuneen viruksen yleisyyteen erityistä epidemian leviämisen riskiä. Valtioneuvoston asetuksella on annettu tarkemmat säännökset tässä momentissa tarkoitetuista maista ja alueista.16 g § ehdotetaan jatkettavaksi muutettuna siten, että 1 momentissa olevaa rokotussarjaa tarkennettaisiin koskemaan myyntiluvassa määriteltyjen rokoteannosten lukumäärän lisäksi myös aikaisemmin sairastetun laboratoriovarmistetun covid-19-taudin ja yhden hyväksyttävän covid-19- rokoteannoksen yhdistelmää.

Tartuntatautilain 16 b §:n 1 momentissa säädetään covid-19-testistä Suomeen saavuttaessa. Kyseisen lainkohdan mukaan 16 a §:n 3 momentissa tarkoitetun kunnan tai kuntayhtymän on järjestettävä tässä pykälässä tarkoitetut covid-19-testit. Tartuntatautilain 16 a §:n 3 momentin mukaan kansanterveyslain 5 §:n mukaisesta kansanterveystyötä vastaavan kunnan tai kuntayhtymän, jonka alueella maahan saavutaan, tartuntatautien vastustamistyöstä vastaava viranomainen vastaa 1 momentissa sekä 16 b §:n 2 momentissa tarkoitettujen todistusten tarkastamisesta. Lain sanamuodon

mukaan sen kunnan tai kuntayhtymän, jonka alueella maahan saavutaan, on siten järjestettävä covid-19-testaus, eikä laki sanamuodon mukaan velvoita muita kuntia järjestämään covid-19-testausta Suomeen saavuttaessa.

Aluehallintovirasto pitää esitettyjen maahantulosäännösten jatkamista sekä 16 g §:n täsmentämistä hyvänä, mutta pitää tärkeänä, että sääntelyä täsmennettäisiin siten, että lain sanamuoto velvoittaisi kaikkia kuntia yhdenvertaisesti järjestämään covid-19-testausta.

Tartuntatautilain 58 d §

Ehdotuksen mukaan tartuntatautilain 58 d § vastaisi 31.12.2021 asti voimassa olevan väliaikaisen säännöksen sanamuotoa. Tartuntatautilain 58 d §:n mukaan aluehallintovirasto voi laissa määriteltyjen edellytysten täyttyessä antaa toimialueellaan kaikkia 5 momentissa tarkoitettuja toimijoita velvoittavan päätöksen, jonka mukaan yleisölle avoimien tai rajatun asiakas- tai osallistujapiirin oleskeluun tarkoitettujen tilojen käyttö on järjestettävä siten, että asiakkaiden ja toimintaan osallistuvien sekä seurueiden lähikontaktin aiheuttamaa tartunnan riskiä voidaan ehkäistä.

Tartuntatautilain 58 d §:n muuttamisesta annetulla lailla (859/2021) on kumottu tartuntatautilain 58 d §:n 4 momentti, jossa annettiin tarkka määritelmä lähikontaktille. Aluehallintovirasto toteaa, että lähikontaktin määritelmän poistamiselle on ollut sinänsä hyvä tarkoitus mahdollistaa viranomaisen harkintavalta rajoituspäätöstä tehdessä. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan se, että lähikontaktia ei ole määritelty kyseisessä pykälässä, on johtanut siihen, että pykälä ei sanamuodon mukaan juurikaan eroa tartuntatautilain 58 c §:stä. Tartuntatautilain 58 d §:n soveltamisen edellytyksenä on, että on oltava ilmeistä, että 58 c §:n mukaiset toimenpiteet eivät ole riittäviä. Kun otetaan huomioon, että tartuntatautilain 58 c § edellyttää asiakkaiden ja osallistujien oleskelun järjestämistä väljästi ja 58 d § edellyttää, että asiakkaiden ja toimintaan osallistuvien sekä seurueiden lähikontaktin aiheuttamaa tartunnan riskiä voidaan ehkäistä, on osittain epäselvää, milloin tartuntatautilain 58 d §:n soveltamiskynnys voi ylittyä.

Aluehallintovirasto toteaa lisäksi, että tartuntatautilain 58 d §:n suhde koronatodistusta koskevaan 58 i §:ään on tällä hetkellä epäselvä sen osalta, miltä osin tartuntatautilain 58 d §:n nojalla annetusta rajoituksesta voi vapautua edellyttämällä toiminnassa koronapassia. Tartuntatautilain 58 i §:n mukaan, jos toiminnanharjoittaja edellyttää asiakkailta tai toimintaan osallistuvilta koronapassia*, 58 §:ssä tai 58 d §:ssä tarkoitetuissa covid-19-taudin leviämisen estämiseksi tehdyissä <u>päätöksissä asetetut osallistujamäärää koskevat rajoitukset tai osallistujien sijoittumista koskevat velvoitteet</u> eivät koske kyseistä yleisötilaisuutta, tilaa tai toimintaa.* Aluehallintovirasto toteaa, että mikäli 58 d §:n nojalla annettavassa päätöksessä asetetaan säännöksen mukainen velvoite järjestää tilojen käyttö siten, että lähikontaktin aiheuttamaa tartunnanriskiä voidaan ehkäistä, kyse ei suoraan ole osallistujamäärää koskevasta rajoituksesta tai osallistujien sijoittumista koskevasta velvoitteesta, vaan toimija voi toteuttaa 58 d §:n mukaisen velvoitteen myös muilla valitsemillaan toimilla. Aluehallintovirasto toteaa, että sääntelyä olisi syytä selkeyttää sen osalta, voidaanko tartuntatautilain 58 d §:n mukaiset velvoitteet <u>kokonaisuudessaan</u> korvata

ottamalla käyttöön koronapassi riippumatta siitä, millaisilla toimilla toiminnanharjoittaja TTL 58 d §:n mukaista päätöstä toteuttaisi.”

Tartuntatautilain 58 g §

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tartuntatautilain 58 g §:n 2 momenttia siten, että momentissa säädettyjä viranomaisen päätöksenteon kriteerejä muutetaan siten, että säännöksen soveltamiskriteeristä poistetaan covid-19-taudin ilmaantuvuus. Samalla tarkennetaan kunnan tai sairaanhoitopiirin alueella todettujen tartuntaryppäiden kriteeriä niin, että säännöksen soveltaminen edellyttää, että tartuntaryppäät alueella ovat merkittäviä ja ne voisivat aiheuttaa riskin uusien tartuntojen laajaan leviämiseen alueella. Ehdotettu säännös vastaisi muilta osin 31.12.2021 asti voimassa olevan väliaikaisen säännöksen sanamuotoa.
Aluehallintovirasto pitää perusteltuna, että tartuntatautilain 58 g §:n päätöksenteon kriteereitä muutetaan vastaamaan tartuntatautilain 58 d §:n voimassa olevia kriteereitä, jolloin sääntely on johdonmukaisempaa. Tällöin tartuntatautilain 58 c, d ja g § muodostavat yhtenäisemmän kokonaisuuden rajoituspäätösten soveltamiskriteereiden näkökulmasta.

Aluehallintovirasto kuitenkin toteaa, että tehdyt muutokset eivät ole riittäviä selkeyttämään tartuntatautilain 58 g §:ssä olevia ongelmia muun muassa siltä osin, että pykälän 4 momentin 1–6 kohdissa luetellaan tiloja, eikä liikunta- tai urheilutoimintaa tai huvi- tai virkistystoimintaa, kuten 4 momentin sanamuoto tällaisen toiminnan harjoittamisesta ja viittaus kohtiin antaisi ymmärtää. Aluehallintovirastot ovat jo aiemmin useaan otteeseen esittäneet, että tartuntatautilain 58 g §:n 4 momentissa tarkoitetut tilat tulisi määritellä tyhjentävästi laissa tai vähintään 58 g §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi.

Tartuntatautilain 58 i §

Esityksessä ehdotetaan jatkettavaksi 58 i §:n mukaista mahdollisuutta edellyttää yleisötilaisuuteen osallistuvalta taikka asiakas- ja osallistujatilaan tai ravitsemisliikkeeseen tulevilta ihmisiltä covid-19-tautia koskevaa luotettavaa todistusta viranomaispäätöksissä toiminnalle asetettujen rajoitusten välttämiseksi. Koronatodistuksen käyttöä ehdotetaan täsmennettäväksi muuttamalla tartuntatautilain 58 i §:n 2 momenttia siten, että asetuksella säädetyt tai viranomaisen päätöksellä määrätyt rajoitukset eivät koskisi tilaisuutta, tilaa tai toimintaa sillä edellytyksellä, että koronatodistuksen esittämistä edellytetään tilaisuuden tai tilan koko aukioloaikana. Muilta osin ehdotettu säännös vastaisi 31.12.2021 asti voimassa olevan väliaikaisen säännöksen sanamuotoa.

Aluehallintovirasto pitää ehdotettua täsmennystä oikean suuntaisena, mikä selkeyttää koronatodistuksen käyttämistä erityisesti ravitsemisliikkeissä. Aluehallintovirasto kuitenkin katsoo perustelluksi täsmentää pykälän sanamuotoa ravitsemisliikkeiden osalta siten, että valtioneuvoston asetuksella määritellään tiloihin pääsyn ehtona kellonaika, jonka jälkeen tiloissa oleskelevilla asiakkailla on oltava voimassa oleva koronatodistus.
Tartuntatautitilanteen muuttuessa kyseinen ajankohta olisi valtionneuvoston asetuksella

joustavasti muutettavissa. Tällainen käyttö olisi aluehallintoviraston näkemyksen mukaan tarkoituksenmukaista, toiminnan järjestämisen kannalta ennakoivaa sekä terveysturvallisuutta edistävää. Aluehallintovirasto toteaa, että osa ravitsemisliikkeistä on avoinna vuorokauden aikana useampaan otteeseen, niin että se on välissä suljettuna. Mikäli selkeää kellonaikaa, jonka jälkeen asiakkailla on oltava koronatodistus, ei määritellä, tulkittavaksi jää, mitä ”koko aukioloaikana” esimerkiksi tällaisissa tapauksissa tarkoittaa. Mikäli esitettyä säännöstä ei tältä osin muuteta, olisi tähän tulkintakysymykseen hyvä ottaa kantaa jo lainsäätämisvaiheessa.

Tartuntatautilain 58 i §:n 4 momentissa edellytetään toiminnanharjoittajan 58 h §:ssä tarkoitettuun suunnitelmaan tiedon siitä, että se edellyttää koronatodistuksen esittämistä asiakkailta ja toimintaan osallistuvilta. Aluehallintovirasto huomauttaa, että pykälässä tulisi olla viittaus myös 58 a §:n mukaiseen ravitsemistoiminnan harjoittajien laatimaan kirjalliseen suunnitelmaan siitä, miten se toteuttaa toimintaansa ja sisä- ja ulkotilojensa käyttöön säädetyt velvollisuudet ja rajoitukset. Aluehallintovirasto toteaa myös, että laissa ei tällä hetkellä säädetä siitä, että toiminnanharjoittajan tulisi laatia suunnitelman siitä, miten se toteuttaa tartuntatautilain 58 §:n mukaisessa päätöksessä asetettuja rajoituksia koskien yleisötilaisuuden järjestämistä. Näin ollen myöskään koronatodistuksen edellyttämisen merkitseminen tiettyyn suunnitelmaan ei näin ollen selkeästi koske yleisötilaisuuksia. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan sääntelyä tulisi laajentaa koskemaan myös yleisötilaisuuksia.

Aluehallintovirasto toteaa lisäksi, että esimerkiksi sosiaali- ja terveysministeriön taholta on esitetty jonkin verran toisistaan eroavia tulkintakannanottoja siitä, millä tavoin koronatodistuksen käyttöönottomahdollisuus rajoitusten vaihtoehtona voidaan ottaa huomioon tartuntatautilain mukaisia rajoituksia asetettaessa. Ministeriön taholta on toisaalta korostettu, että rajoitukset tulisi asettaa erillään siitä tosiseikasta, että rajoituksista voi tosiasiassa poiketa edellyttämällä asiakkailta koronatodistusta. Toisaalta on tuotu esiin, että vaikka koronatodistusta ei voida huomioida rajoitusten välttämättömyysharkinnassa, se voidaan ottaa huomioon rajoitusten oikeasuhtaisuutta arvioitaessa.

Sosiaali- ja terveysministeriön 11.11.2021 päivätyssä ohjauskirjeessä *Uudistetun hybridistrategian täysimääräinen soveltaminen* (VN/28052/2021) taas todetaan, että mikäli välttämättömiä rajoitustoimia on otettu käyttöön, on toimijoilla edelleen mahdollisuus ottaa käyttöön ns. koronapassi rajoituksille vaihtoehtoisena terveysturvallisuustoimena. Koronapassin käytöllä voidaan osaltaan kohdentaa toimia sekä vähentää huomattavasti rajoituksista toimijoille aiheutuvia haittoja ja mahdollistaa toiminnan jatkaminen rajoituksista huolimatta. Nämä seikat tulee huomioida päätösharkinnan pohjana olevassa tehokkuus- ja vaikutusarviossa. Koronatodistusta koskevassa hallituksen esityksessä HE 131/2021 todetaan, että todistuksen käyttöönoton mahdollisuus ei vaikuta viranomaisten välttämättömyys- tai oikeasuhtaisuusharkintaan toiminnan rajoituksista päätettäessä. Rajoitukset on purettava kokonaan tilanteessa, jossa ne eivät ole enää välttämättömiä eikä koronatodistuksen käyttömahdollisuus vaikuta tähän arvioon.

Aluehallintovirasto pitää erittäin tärkeänä selkiyttää sitä, millä tavalla koronatodistuksen käyttömahdollisuus voidaan ja tulisi ottaa huomioon rajoituspäätöksiä tehtäessä.

Esityksessä todetaan, että koronatodistuksen käyttöä koskevat muutokset lisäisivät aluehallintovirastojen työmäärää ja resurssitarvetta, jos koronatodistuksen käyttöönoton ohjaus ja neuvonta tulisi aluehallintovirastojen tehtäväksi. Lisäksi esityksessä todetaan, että ehdotetut muutokset eivät vaikuttaisi aluehallintovirastojen rajoituspäätösten välttämättömyysharkintaan, eivätkä näin ollen vaikuttaisi työmäärää lisäävästi rajoitusten päätöksentekovaiheessa. Aluehallintovirasto toteaa, että pelkästään koronatodistuksiin liittyvä valvonta sekä ohjaus ja neuvonta ovat jo tosiasiallisesti lisänneet huomattavasti aluehallintovirastojen resurssitarvetta erityisesti valtakunnallisen epidemiatilanteen taas huonontuttua, minkä myötä rajoitustoimia on jälleen jouduttu ottamaan käyttöön useilla alueilla. Myös tartuntatautilain mukaisten rajoituspäätösten laatiminen jo nykyisellään kuormittaa aluehallintovirastoja. Aluehallintovirasto toteaa, että luvussa 2.9. luetellaan voimassa olevia rajoitustoimia. Siinä mainittujen rajoitusten lisäksi on aluehallintovirastoissa tehty jo lisää päätöksiä. Luvussa viitataan tartuntatautilain 58 d §:n mukaisiin päätöksiin, mutta luetelluissa päätöksissä on tosiasiassa kyse tartuntatautilain 58 §:n mukaisista kokoontumisrajoituksista.

Tartuntatautilain 58 l §

Tartuntatautilakiin esitetään lisättäväksi uusi väliaikainen 58 l §, jossa säädettäisiin kunnan velvollisuudesta myöntää EU:n digitaalinen koronarokotustodistus kansanterveyslain (66/1972) 14 §:ssä tarkoitetulle kunnan asukkaalle tilanteessa, jossa kunnan asukas olisi saanut ehdotetun 16 g §:n 1 momentin tarkoittaman hyväksyttävän rokotuksen EU:n ulkopuolisessa maassa ja jolla ei näin ollen vielä olisi käytössään EU:n digitaalista koronatodistusta. Edellytyksenä todistuksen hyväksymiselle olisi lisäksi se, että EU:n digitaalista koronatodistusta koskevan asetuksen (2021/953) 8 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. EU:n digitaalisen koronarokotustodistuksen myöntämistä koskeva asia olisi käsiteltävä viivytyksettä ja kielteisestä päätöksestä tulisi antaa hakijalle erillinen hallintopäätös valitusosoituksineen. Valituskelpoista hallintopäätöstä ei tarvitsisi antaa silloin, kun EU:n digitaalinen koronatodistus myönnettäisiin hakijalle.

Esityksen mukaan kunnan tulisi myöntää EU-koronarokotustodistus ulkomailla rokotteita saaneelle kansanterveyslain (66/1972) 14 §:ssä tarkoitetuille kunnan asukkaalle tämän pyynnöstä. Velvollisuus myöntää todistus koskisi kunnan asukkaita sekä tiettyjä henkilöryhmiä, joilla on kotikuntaan verrannollinen oikeus terveyspalveluihin. Säännöksen estämättä kunta voisi myöntää todistuksia myös muille henkilöille, jos se olisi esimerkiksi kunnan resurssien puolesta mahdollista.

Esityksessä todetaan, että kunnan tulisi arvioida edellytykset todistusten myöntämiselle henkilöille, jotka ovat saaneet koronarokotuksia EU:n ulkopuolisissa maissa. EU:n ulkopuolisissa maissa rokotuksia saaneisiin kuuluvat myös ne henkilöt, jotka ovat saaneet koronarokotuksia Suomessa sijaitsevien kolmansien maiden suurlähetystöjen järjestämänä.

EU-asetuksen 953/2021 mukaan EU-jäsenvaltioissa rokotuksia saaneiden tulee saada rokotustodistus rokotuksen antaneesta jäsenvaltiosta.

Aluehallintovirasto toteaa, että sosiaali- ja terveysministeriö on 13.10.2021 antamallaan ohjauskirjeellä suositellut, että kunnat myöntäisivät EU-koronatodistuksia pyynnöstä henkilöille, jotka ovat saaneet rokotuksia kolmansissa maissa tai suurlähetystöissä, jotka sijaitsevat Suomessa. Osa kunnista on kuitenkin katsonut, ettei niiden ole mahdollista noudattaa tätä ohjausta. Esimerkiksi pääkaupunkiseudun kunnat ovat aiemmin tuoneet esiin muun muassa, ettei niillä ole teknisiä mahdollisuuksia muodostaa koronatodistuksia sellaisille henkilöille, jotka ovat saaneet rokotuksensa ulkomailla.

Aluehallintovirasto toteaa, että kuntien terveydenhuollon resurssit ovat olleet monelta osin kuormittuneet koronapandemian aikana. Aluehallintovirasto pitää tärkeänä varmistaa, että kunnilla on tosiasialliset mahdollisuudet esitetyn tehtävän hoitamiseen. Aluehallintovirasto myös huomauttaa, että kyseinen pykälä on lisätty hallituksen esitykseen vasta hallituksen esitysluonnoksesta järjestetyn lausuntokierroksen jälkeen, minkä vuoksi kunnilla ei ole ollut siinä vaiheessa mahdollisuutta lausua esitetystä säännöksestä.

Tartuntatautilain 59 c §

Tartuntatautilain 59 c §:ssä säädetään määräyksistä ja pakkokeinoista. Ehdotuksen mukaan tartuntatautilain 59 c §:n säännös vastaisi 31.12.2021 voimassa olevan väliaikaisen säännöksen sanamuotoa. Aluehallintovirastot kiinnittävät huomiota aluehallintoviraston toimivaltaan koronatodistuksen käyttöön liittyvissä epäkohdissa. Voimassa olevan tartuntatautilain mukaan aluehallintovirasto voi antaa määräyksen koronatodistuksen käyttöön liittyvän epäkohdan tai puutteen korjaamiseksi, vailla mahdollisuutta puuttua toistuviin ja oleellisiin puutteisiin tai epäkohtiin.

Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan säännöksen 59 c §:n 4 momentin mukainen toimivalta määräyksen antamiseksi toistuvien ja olennaisten puutteiden ja epäkohtien osalta tulee kattaa myös 2 momentin tarkoittamat oleelliset puutteet ja epäkohdat. Aluehallintoviraston tulee voida määrätä 58 i §:ssä tarkoitettujen toistuvien ja olennaisten puutteiden ja epäkohtien osalta toiminnan välittömästi keskeytettäväksi ja kyseisen tilan pidettäväksi suljettuna asiakkailta tai muilta valvottuun toimintaan osallistuvilta enintään kuukauden ajan, jos se on välttämätöntä tartuntataudin leviämisen estämiseksi.

Muita huomioita

Aluehallintovirasto toteaa, että kunnan elintarvike- ja terveydensuojeluviranomaisten tarkastusoikeudesta tartuntatautilain vaatimusten noudattamisen osalta 58 a §:ssä tarkoitettuihin ravitsemisliikkeisiin on ilmennyt tulkintakysymyksiä. Lain perusteluissa olisi syytä tuoda esiin, että mainittujen viranomaisten tarkastusoikeuden “tämän lain” mukaisten velvollisuuksien ja rajoitusten noudattamiseen on tarkoitettu kattavan myös pääasiassa aluehallintoviraston valvomat ravitsemisliikkeet.

Lisätietoja

Lisätietoja antaa tarvittaessa ylitarkastaja Oona Mölsä, puh. 029 501 6000 (vaihde).

johtajan sijainen,
ylitarkastaja Riku-Matti Lehikoinen

ylitarkastaja Oona Mölsä

Tämä asiakirja on hyväksytty sähköisesti viimeiseltä sivulta ilmenevin tavoin.

Tämä asiakirja ESAVI/41402/2021 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/41402/2021 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Mölsä Oona 30.11.2021 11:57

Ratkaisija Lehikoinen Riku-Matti 30.11.2021 12:37